

Lov, der gav dem Lov til at blive i øverste Klasse, uagtet de ikke hørte til de oprindelig fastsatte 10. Det Hele vil altsaa kun føre til en meget indskrænket Bevilling, føre til, at Ministeren i lignende Maalestok som tidligere bliver betrygget for denne Lovs Vedkommende. Man vil have at udrede ekstraordinær Lønning til 2 Sekondlieutenanter, saaledes at den Besparelse af Orlovspenge i de første Aar, hvortil det ærede Medlem henviste, ikke vil blive nogen videre Besparelse. Da de 55, der efter den nu bestaaende Lov ellers gaa paa Skolen, ikke slaar til for at dække Afgaen, regulerer Tallet for Sekondlieutenanterne sig i kort Tid igjen til de 20, saa Spørgsmaalet kommer kun til at dreie sig om i nogen Overgangstid at bevilge for nogle enkelte Sekondlieutenanter nogle enkelte Hundrede Kroner, og, uanset andre Hensyn, har jeg personlig den Opfattelse, at vi vilde gjøre Uret mod de paagjældende Mænd, mod deres Familie, naar vi ikke tage den moralske Konsekvens af vor Stilling overfor disse tre Smaalove, som vi selv have vedtaget. Mig var det i alt Fald bitterligt, da jeg stiltiende i 1877—78 — jeg forholdt mig iøvrigt ganske vist afventende i den Samling — var med til at vedtage den paagjældende Lov, at, naar Ministeren kom og forlangte en Udvidelse, vilde Folkethinget ikke konstitutionelt kunne negte den og personlig set ikke kunne gaa bort derfra. Selv altsaa, naar vi ved at faste den ene eller de to Sekondlieutenanter over i en anden Livsstilling maatte gjøre dem ubrugelige for Marinen, altsaa ikke lægge Vægt paa, at det kan være saglig nyttigt at bevare eengang uddannede Clementer for Marinen, saa siger jeg rent ud: personlig taget, lige overfor den efter de bestaaende Forhold anerkjendt Lovlige Fremgangsmaade vil jeg være med til af moralske Hensigtsmæssighedshensyn at gjøre det Samme, som vi alle ere enige om at gjøre gjældende de Sneve Gange overfor det Personlige, hvor dette kommer i Modstrid med det Principrige. Jeg tillader mig derfor at anbefale, at vi lade Sagen gaa til anden Behandling og overgive den ikke til det behudede Hæruddvalg, men til Finantsudvalget i Haab om, at Udvalget og den ærede Minister, under Forventning af Thingets Samtykke, ville kunne redde fra Hjemfendelse de to eller den ene Mand, som nu staar med Kniven paa Struben. Det er de Bemærkninger, jeg ønskede at gjøre, og jeg tror, at jeg derved har holdt mig til Sagen, som den

foreligger. Selvsølgelig finder jeg heller ikke Anledning til at komme ind paa noget Større til den ene eller anden Side; dertil finde vi Anledning nok siden.

Marineministeren (Navn): Det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) udtalte, at Marineministeren vistnok maatte være meget lidt Haab om at faae Loven om Søværnets Ordning revideret iaar, siden nærværende Forslag var fremkommet. Det synes jeg aldeles ikke fremgaar af dette Forslag. Det nemlig, der skal ændres her, skal være ændret inden 1ste November, og hvor godt et Haab, jeg end kan have om, at Revisionen af de militære Love bliver færdig i denne Samling, har jeg dog ikke det Haab, at de ville blive det før den 1ste November, saa i den Henseende synes jeg ikke, man kan slutte Noget fra dette Lovforslag. Det ærede Medlem udtalte, at han kunde ikke gaa ind paa dette Lovforslag, naar der ikke var ganske andre vægtige Grunde derfor end dem, der vare udtalte i Motiverne. Det forekommer mig, at den Grund, som er anført, i og for sig ikke er uden Vægt, nemlig at man i Virkeligheden trænger til flere Officerer end dem, man har efter Loven, og at man for en Del trænger til dem, fordi der ved Søværnet er blevet en Tjeneste at udføre, som slet ikke var paatænkt ved Lovens Vedtagelse, og at man nu har saadanne Officerer, som der er Ervang til, fuldt udrustede, saa at Forholdet er det, at Officerer, som paa en Maade burde høre til Marinen, tages til den Tjeneste, hvortil de ere brugelige. Naar nu tilmed det pekuniære Hensyn for det første Aars Vedkommende har overmaade lidt at betyde, synes jeg, at allerede dette er temmelig fyldestgjørende Grunde. Men dertil kommer den Grund, som ogsaa er bleven gjort gjældende af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at det er haardt for de Paagjældende at skulle lide, fordi Regjeringen i sin Tid ansaa det for rigtig at udvide Søofficersskolen, og Rigsdagen gif ind derpaa, da Udvidelsen væsentlig skete under Forudsætning af, at det skulde lykkes at faae Loven om Søværnets Ordning revideret inden Antallet af de Individer, som udgaa fra Søofficersskolen, blev saa stort, at der blev for mange Sekondlieutenanter. At de paagjældende Individer skulle lide, fordi Marineministeren i saa Henseende har sluttet feil, forekommer mig at være haardt. Det, der er mig det Væsentlige, er at